

vil stemme for denne, bliver det vel nok ikke muligt at fastholde Forslaget til Beslutning.

Med Hensyn til det ærede Medlem fra Ringkøbings Paastand om Overgang til Dagsordenen vil jeg tilraade mine ærede Meningsfæller at stemme mod denne.

Hammerich: Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvilke Indrømmelser det ærede Medlem, der nu havde Ordet (Zahle), kunde tænke sig at gøre, og hvilke Indrømmelser han paa den anden Side maatte ville forlange af Højre under en Grundlovsforhandling, thi en saadan ligger ikke for her. Jeg skal heller ikke berøre Forslaget til Beslutning. Det, som ligger for i dette Øjeblik, er den af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og jeg kan derom ganske kort sige, at en Dagsorden, der udtaler sin Paa-skønnelse af Ministeriet Berntsens grundlæggende Arbejde i Forfatningssagen, vil vi ikke kunne stemme for. Den maa vi overlade at stemme for og overlade til de andre Partier, hvilken Stilling de vil tage til den.

Borgbjerg: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fandt, at vort Forslag til Beslutning var overflødig og derfor skadeligt. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem; Forslaget har allerede fremkaldt en Debat, som jeg tror ikke har været overflødig; det har ogsaa fremkaldt det Indlæg, vi nys hørte fra det ærede Medlem fra Ringkøbing, og som ikke er overflødig, som maaske er skadeligt til en vis Side, det nægter jeg ikke, og som jeg trods al Uklarheden og den vel tildels tilsigtede Uklarhed — skønt man ved aldrig, naar det ærede Medlem taler, hvor meget der er tilsigtet, og hvor meget der er ubevidst Uklarhed; thi Tankens Skarphed har jo aldrig været det ærede Medlems Styrke — alligevel tror har været tilstrækkelig klarende. Der var ikke Bemærkninger i det ærede Medlems Udtalelser, som nødvendiggør eller blot foranlediger mig til udførligere Tale. Fandt det ærede Medlem, at min Tale var noget lang, kan jeg til Gengæld finde, at det ærede Medlems Tale var noget kort, men jeg forstaa ogsaa meget godt, hvorfor den var kort. Nødes man til at tale en Times Tid, kan det jo være, at det er, fordi man virkelig har noget paa Hjerte. Taler man meget kort, kan det være, fordi man vel har meget paa

Hjerte, men ikke ynder at sige det for stærkt og for udførligt.

Det ærede Medlem (J. C. Christensen) talte om de to samvirkende Partier, der nu var forpligtede til at tage Magten i Fællesskab ifølge den megen Samvirken, der havde været ved Valg, ved Udvalgsbesættelser o. s. v. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem erindrer en Tid, da han samvirkede med det ene af disse to Partier, med det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, samvirkede med os gennem adskillige Aar med et Parti, der nu staaar som hans Partifæller, samvirkede med os, om end ikke gennem officielle Valgalliancer — det ærede Medlems Valgalliancer har alle Dage været af en saadan Art, som jeg ser en højtæret Landstingsmand tale om; en Harmonika, der kunde trækkes ud og ind og bruges efter Behov: ligesom den var der, saa var den der ikke, og saa var den der dog alligevel. Jeg synes somme Tider at spore paa Irritationen hos det ærede Medlem og hans Partifæller en Fortrydelse over, at vi næsten er gaaet for stærkt i Skole hos det ærede Medlem i saa Henseende. Det er nu ikke Tilfældet; men bebrejder man os noget i Anledning af en Alliance, som er noget i Retning af en saadan Harmonika, kan det ærede Medlem ikke med Rette rette denne Bebrejdelse. Det er nemlig den Slags Alliancer, han alle Dage har yndet og praktiseret — og jeg erkender med stort politisk Udbytte for sig og sine Meninger —, thi op gennem 90'erne var han ikke bange for at samvirke med Socialdemokraterne. Han drog ikke de Konsekvenser deraf, han nu søger at drage af det, han kalder en lignende Samvirken.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) talte om, at Magten og Ansvarret maatte staa sammen. Samtidig eller omtrent samtidig med, at han sagde det, søgte han meget omhyggeligt at skille Magten og Ansvarret fra hinanden. Da han talte om den Udtalelse, der fremkom fra Konseilspræsidenten den 19. April, søgte han meget omhyggeligt at lægge hele Ansvarret over paa Konseilspræsidenten; sig selv forbeholdt det ærede Medlem i dette som vistnok i andre Tilfælde Magten. Men jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem fastslog, at Konseilspræsidenten frit og paa eget Ansvar havde fremsat den Udtalelse, thi det har jeg ikke i mit Foredrag benægtet, men jeg har sagt, at den Udtalelse var af mig forstaaet, som den lyder, og hvad jeg har protesteret imod, er en Fortolkning deraf, som det ærede Medlem nu